

Účelem této práce bylo zhodnotit přínos současného španělského teoretika Julia-Césara Santoya k vývoji translatologie. Provedli jsme souhrnnou analýzu díla tohoto translatologa, kterou jsme posléze doplnili o recepci jeho práce. Analýze jednotlivých děl a teoretických poznatků předchází průřez teoretického myšlení ve 20. století ve Španělsku, čímž jsme nastínili kontext a prostředí, ve kterém tento teoretik působí. Zaměřili jsme se na všechny tři oblasti působení tohoto teoretika, tj. teorii, kritiku i dějiny překladu, přičemž naším úkolem bylo podat ucelený pohled na jeho myšlení v rámci těchto disciplín. Vycházeli jsme přitom nejen z jeho monografií, ale i z četných odborných článků, které soustavně publikuje již od počátku své akademické dráhy. V rámci teorie překladu jsme se zaměřili na dílčí otázky, kterým se ve svých pracích věnuje, především na definování smyslu, účelu a postavení překladu v různých oblastech lidského vědění a dále na témata úzce spjatá s překladem. Zmíňme například endosmózu a exosmózu překladu, hranice přeložitelnosti, pomíjivost překladu či úvahy o roli překladu v literatuře a o autorském překladu.